

DUMNEZEU ESTE CU NOI

Corneliu Livanu

DUMNEZEU ESTE CU NOI

Poezii
Volumul 3

Ediție îngrijită
de Constantin Moisa

Editura Casa Cărtii, Oradea
2006

Dumnezeu este cu noi

Copyright © 2006 Corneliu Livanu

Ediție publicată de

Editura Casa Cărții

O. P. 1, C. P. 270

410610 Oradea

Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0722-669566

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Adi Mihocaș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LIVANU, CORNELIU

Dumnezeu este cu noi / Corneliu Livanu. - Oradea : Casa
Cărții, 2006

ISBN (10) 973-8998-02-6 ; ISBN (13) 978-973-8998-02-5

821.135.1-1

Tiparul executat la Tipografia Leș s.r.l.

Str. Arenei nr. 16

440097 Satu Mare

Tel. 0261-768352

Precuvântare

*„Vin la voi pentru a treia oară (...)
căutați o dovadă că Cristos vorbește în mine:
El care (...) este plin de putere între voi”
(2 Corinteni 13:1a, 3).*

Iată, așadar, că, după ce ne-a întâmpinat cu ale sale „Pagini alese” și cu „Spicele lui Rut”, apărute la Editura *Stephanus* în anul 1993, poetul Corneliu Livanu revine în mijlocul cititorilor săi „pentru a treia oară”, cu mai multe „mănunchiuri” de poeme de data aceasta, strânse în volumul intitulat „Dumnezeu este cu noi”.

Îmi exprim bucuria și gratitudinea față de Acela care a indicat noi izvoare de inspirație fratelui meu în Cristos și prieten preaiubit, împlinindu-mi atât de grabnic speranța, exprimată în prefața primelor două volume de versuri, de a-l face roditor „în țara întristării sale” (cf. Genesa 41:52).

Poetul se vrea, asemenea păstorilor din Betleem, un crainic pentru semenii săi, pe care îi anunță că Fiul născut într-o iesle este „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” (Isaia 9:6).

Reușind, deci, să își formuleze o viziune artistică proprie asupra Revelației pe care Dumnezeu ne-a făcut-o în Fiul Său, cu neputință a fi cuprinsă în tiparele artei și pe care totuși o identifică în „darnicul Răsărit/de bucurie și lumină” (*Imn pentru Isus*), poetul însuși și-a structurat cartea fructificând, în mod fericit, influența pozitivă a debutului.

Poemele volumului „Dumnezeu este cu noi” nu se constituie într-o rece creionare descriptivă, de un imagism searbăd, spălăcit.

Pentru poet, Dumnezeu nu este inaccesibil oamenilor, ascuns în adâncimile de nepătruns ale Universului, departe de durerile lor, ci Acela despre care afirmă convingător:

*„Ce frumoasă-i, ce măreață/părtășia cu Cristos!
Numai sfânta slavei Față/face traiul luminos”
(Pilde)*

Nu trebuie să căutăm mult timp o dovadă că Cristos vorbește prin pana lui Corneliu Livanu.

Poetul L-a găsit pe Mântuitorul și acum, ca cerbul, el aleargă la izvoare „*ce curg limpeze din stânci (...) din ochii Săi blânzi și adânci*” (Epopeea căutării).

Cristosul cel înviat, căruia Dumnezeu-Tatăl I-a dat „*toată puterea în cer și pe pământ*”, este prezent în sfera poetică a poemelor în care ne este dat să Îl vedem pe „Dumnezeu este cu noi”.

Astfel:

1) El poate să mântuiască în chip desăvârșit (Evrei 7:25) și în „*Odă*” citim: „*Prin El, prin harul Lui divin, noi jubilăm de fericire/căci sarpele de-otravă plin/e-nvins de-a Golgotei jertfire*”.

2) El are putere să dăruiască (2 Petru 1:3) și în „*Ruga lui Moise*” spune: „*Satură-ne dimineața/cu-ale Tale bunătăți*”.

3) Învățătorul „*venit de la Dumnezeu*” are putere să învețe (Ioan 3:2 și Marcu 1:22) și Corneliu Livanu scrie despre „*eternul Demiurg/prin care de veacuri noi haruri se scurg*” (Învață).

4) Isus poate ajuta în ispitire (Evrei 2:18) și în „*Imn de sărbătoare*” avem confirmarea: „*Când am strigat spre El din suferință/cum ne-a răspuns și ne-a eliberat...*”

5) Isus Cristos are puterea să judece (Ioan 5:27), fapt despre care autorul poemelor scrie: „*Va fi o zi cu judecăți/atât de mari și drepte*” (Ziua Judecății).

6) Mântuitorul are puterea de a-i păzi pe ai Lui (Iuda 24), iar în „*Ocotirea divină*” citim: „*Ciumă, molimi, pustiire/cum să-l poată-nspăimânta/când sub sfântă ocotire/zi și noapte el va sta*”.

7) În sfârșit, Cristosul cel proslăvit Își va manifesta „*puterea de a-Și supune toate lucrurile*” (Filipeni 3:21) în actul Învierii, cu privire la care autorul celor șapte cicluri conchide: „*Vei fi-n mărire cu Isus/la mult dorita Înviere*” (Așteptare).

„Căutați o dovadă că Cristos vorbește prin mine...”

Într-adevăr, pe unde trece Nazarineanul „codrii înverzesc/și cântă-n slavă ciocârliia/și toate florile-nfloresc/împodobind frumos câmpia” (Imn pentru Isus).

Toate acestea se petrec și în sufletul lui Corneliu Livanu care vibrează de recunoștință față de Mântuitorul său: „Dar eu știu azi că vina mea/Te-a apăsât mai mult ca toate” (Imn pentru Isus), ori își manifestă uimirea în fața „Tainei tainelor” întrebând retoric: „Ce Te-a făcut să vii în lume/să dai, un ceas, uitării tot....?”

În domeniul prozodiei, Corneliu Livanu utilizează de la un poem la altul ritmurile iambic, dactilic, trohaic sau amfibrahic și cultivă rima împerecheată, încrucișată și îmbrățișată.

Cartea se citește ușor, stimulând interesul, predispunând la analiză interioară, stârnind sentimente duioase, profunde față de „Cel mai frumos dintre oameni” și în care „locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii”.

Fie ca binecuvântarea Lui să coboare deopotrivă peste autorul acestor poeme și peste cititorii lor pentru gloria eternă a Domnului și a Mirelui nostru Isus Cristos!

Decembrie, 1993

Constantin Moisa

CUVÂNTUL AUTORULUI

De la primele cuvinte ale mamei și ale tatălui meu, care mi-au vorbit despre Isus, la tot ceea ce am auzit și citit până astăzi despre El, sufletul meu a rămas veșnic dator Aceluia care mi S-a descoperit încă din primii ani de școală.

A vorbi despre Isus, prin atitudini și fapte, prin vorbe sau cuvinte scrise, înseamnă ceva foarte important, desigur, dar a vorbi despre El în poezie este o aventură plină de riscuri: sau Îl vei trăda pe Isus în favoarea poeziei sau vei trăda poezia în favoarea lui Isus, sau, și mai trist, îi vei trăda pe amândoi: și pe Isus și poezia.

În care dintre variantele de mai sus se încadrează poemele prezentului volum?

Îl las pe cititor să decidă, întrucât este, fără îndoială, dreptul său imprescriptibil.

Poate că ar trebui totuși să explic de ce tocmai aceste șapte CICLURI m-au atras și ce înseamnă SCRISORI-le cu care se încheie volumul „Dumnezeu este cu noi”.

Poemele celor șapte cicluri – PREGĂTIREA, NAȘTEREA, ÎNVĂȚĂTURA, PUTEREA, PATIMILE, ÎNVIEREA și ÎNTOARCE-REA – nu reprezintă altceva decât periplusul spiritual de cunoaștere a lui Dumnezeu la care îl invit pe cititor pas cu pas: din Vechiul Testament până la Betleem, și apoi de la râul Iordan până în gloria eternă a revenirii pe norii cerului, via Golgota.

SCRISORILE nu rezumă propriile mele concluzii, ci mesajul concis și solemn al Mielului către cele șapte biserici din Asia Mică, și prin ele către Biserica de pretutindeni, de-a lungul veacurilor.

Refrenul „*Eu vin curând!*” este promisiunea care mă ajută să răspund Duhului Sfânt prin rugăciune: „*VINO, DOAMNE ISUSE!*”

Pe de altă parte, această structurare a lucrării pe șapte cicluri este linia-simbol cu care am debutat în primele volume, „Pagini alese” și „Spicele lui Rut”, prin grija și efortul editurilor creștine *Stephanus* din București și *Casa Cărții* din Oradea.

Ca simbol al desăvârșirii divine în religia iudaică cifra șapte se vrea, și în acest caz, un mod îndrăzneț de a-L zugrăvi pe „Dumnezeu cu noi”: în Betleem, în Nazareth, în Ghetsimani sau pe Golgota, sau revenind a doua oară, pe norii cerului, pentru Biserică.

Cartea de față nu ar fi putut să apară fără aportul substanțial al fratelui Constantin Moisa care, în calitate de editor, mi-a făcut o serie de propuneri și sugestii de bun augur pentru forma ei finală, contribuind, astfel, atât la o lărgire a orizontului meu poetic, cât și la o mai bună definire a stilului.

Adresându-i mulțumiri pe această cale nutresc speranța că bunul și fericitul nostru Mântuitor îl va răsplăti, într-o zi, în glorie, cu acele cununi și pietre scumpe care nu își pot găsi echivalentul în tot aurul și argintul lumii acesteia.

Această nouă ediție este rezultatul fericit al inițiativei fratelui Vasile Gabrian, directorul editurii *Casa Cărții* din Oradea, prin care încercăm să oferim iubitorilor de poezie creștină o nouă ocazie de a conștientiza că cineva se gândește la nevoile lor sufletești și spirituale.

Deși se spune că în România de după decembrie 1989 cărțile, ca fenomen de cultură, au intrat într-un fel de eclipsă datorită crizelor economice și a dezinteresului brusc al sponsorilor, eu cred că Cel ce „finanțează” crinii de pe câmp făcându-i să crească și asigura păsărilor cerului cel puțin strictul necesar al „prânzului” zilnic, va găsi soluții, chiar miraculoase, prin care hrana sufletească și spirituală a cititorilor creștini să nu lipsească din bisericile și librăriile noastre.

Martor la „Înmulțirea pâinilor”, pag. 58 din „Pagini alese”, am strâns și eu, cum vedeți, prin duhul credinței, câteva „fărâmituri”, ca ucenicii lui Isus, câteva fărâme de idei, de gânduri, de mărturisiri, pentru ca sufletele flămânde de pe străzilor noastre să beneficieze și azi de porunca cea sfântă a Domnului, adresată robilor Săi: „Dați-le voi să mănânce!” (Matei 14:16b).

Corneliu Livanu

Aprilie 2006, București

ISAIA DESPRE OMUL DURERII

Isaia 53

Cine-a crezut vestirea sfântă
în ceasul harului măreț
și brațul Domnului din slavă
să nu-l privească cu dispreț?

Născut ca o Odraslă slabă
El a crescut naintea Lui.
N-avea lumeașca frumusețe,
nici strălucirea soarelui.

N-avea nimic să ne atragă
când sus pe-o cruce a fost pus.
Și-a suferit în locul nostru
Lăstarul cel numit Isus.

Disprețuit a fost de lume
și părăsit în mari dureri.
Și totuși chiar nălțat pe cruce
El oferea dragi mângâieri.

Om al durerii fără margini,
în suferințe-obișnuit,
n-a fost de noi băgat în seamă:
nu L-am crezut, nu L-am primit.

El totuși suferința noastră
și vina lumii le-a purtat.
Crezând că Domnu-L pedepsește
noi L-am hulit și L-am negat.

Zdrobit de fărdelegi amare,
străpuns în coastă și în mâini,
pedeapsa Lui ne dă azi pacea
și rănilor-I ne sunt fântâni.

Izvorul de tămăduire
prin rana Lui ne-a fost deschis.
Noi rătăceam ca oi pierdute
departe de-al Său Paradis.

Și ne vedeam de viața noastră
pe drumul fără Dumnezeu.
Dar Domnul a făcut să cadă
pe El păcatul nostru greu.

În chinuri, stors prin asuprire,
batjocurii nu i-a răspuns
ca mielul spre măcelărie,
ca oaia mută către tuns.

Prin apăsări și judecată
a fost luat ca un tâlhar.
Dar cine din ai Lui știuse
că El e-o Jertfă pe altar?

Iar în final I-au dat ca groapă
mormântul unui om bogat
măcar că nici nelegiuire
El n-a făcut și nici păcat.

Așa a vrut ca să-L zdrobească
Cel Sfânt chiar de la primii pași.
Dar după jertfa Vieții Sale
vedea-va rodul în urmași.

Lucrarea Domnului din slavă
în mâna Lui va propăși.
Înviorat de rodul muncii
pe mulți îi va îndreptăți.

Într-o neprihănită stare,
plăcută blândului Păstor,
prin har, pe oameni îi va pune
iertându-le păcatul lor.

De-aceea partea Lui de pradă
I Se va da cu toți cei mari
că S-a jertfit pe Sine Însuși
murind pe cruce-ntre tâlhari.

Purtând păcatele multora
El S-a rugat să fim iertați.
Veniți prieteni dragi la Domnul
povara voastră să I-o dați!

IMN PENTRU ISUS

Isuse, darnic Răsărit
de bucurie și lumină,
din gândul cel mai fericit
Tu ne dai pacea Ta deplină.

Tu, Dimineată fără nori,
alungă beznă și-ntuneric
sădind în inimă fiori
cu zâmbet dulce și feeric.

Prin ploi, zăpadă și îngheț
cu brațul Tău ne porți spre slavă
dând vieții noastre tainic preț
în lumea tristă și bolnavă.

Tu sfarmi toți bulgării-n ogor
și faci să crească-n vânturi lanul.
Îl scalzi în valuri de izvor
sub greu belșug să geamă anul.

Prin Tine codrii înverzesc
și cântă-n slavă ciocârlia.
Și toate florile-nfloresc
împodobind frumos câmpia.

Întreg pământul e al Tău
când râde-n soare dimineța.
Păzește-mă de orice rău
al Tău să fiu cu toată viața!

Îți mulțumesc, Isuse bun,
c-ai pus în mine aurora
să pot prin ea oricui să spun
că Tu ești Robul tuturor

și c-ai murit pe-o cruce grea
pentru-ale-ntregii lumi păcate.
Dar eu știu azi că vina mea
Te-a apăsât mai mult ca toate.

Îți mulțumesc că m-ai iertat!
Ajută-mă plin de căință
să Te urmez neîncetat
prin dragoste și prin credință!

Ciclul 1

POEMELE PREGĂTIRII

*„Domnul, Dumnezeul tău,
îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi,
un proroc ca mine: să ascultați de el!”
(Deuteronom 18:15).*

*„Căci El a fost găsit vrednic să aibă o slavă
cu atât mai mare decât a lui Moise,
cu cât cel ce a zidit o casă
are mai multă cinste decât casa însăși”
(Evrei 3:3).*

EPOPEEA CĂUTĂRII

Isaia 26:9

Ah, sufletul meu Te dorește
și simt că-mi lipsești uneori
ca macul ce-n lanuri tânjește
spre soarele-ascuns după nori!...

Pălește și duhul în mine...
Te-aștept și Te rog să revii
privirea-Ți din nou să m-aline
să cânt ca o harpă-n câmpii.

Ca cerbul alerg la izvoare,
ce curg limpezite din stânci.
Trimite-mi o rază de soare
din ochii Tăi blânzi și adânci.

– „Ce cauți ?”, mă-ntreabă și luna
și vântul oprit pe poteci.
– „O inimă caut, doar una,
ce arde pe Golgota-n veci...”

Pojarul, suspinul și dorul
eu nu pot oricui să le spun
căci Unul îmi este Păstorul
puternic și veșnic și bun...

Pe-o cumpănă strâmbă odată
mi-am pus părtășia de rai.
Dar vai, suferința-ndurată
nu-ncape-n potire de grai!...

Din zări fericite, senine,
Te-aștept, drag Isus, să-mi răsari
dând frâu mângâierii divine
ca stropii de ploaie cei mari.

Muşcat-am nătâng din momeală,
întinsă de şarpele vechi.
Mă doare lumea-mi răceală
şi-mi ţiuite vântu-n urechi...

A mea pământescă natură
lăstarii amari şi i-a scos,
scăpată de-a crucii tortură,
de-adâncul mormânt fioros.

Pe lemnul ocării deşarte
Tu n-ai şovăit nici-un dram
un drum să deschizi înspre moarte
şi firii ce-o am din Adam.

Te caut cu-o rugă-nţeleaptă,
din fire de rai o urzesc.
Ajută-mi, în vorbă şi faptă,
să pot lepăda ce-i lumesc.

Ce limbă va spune vreodată
o, Doamne, ce preţ ai plătit
de iad şi de-o grea judecată
să fiu, pe vecie, scutit?

Cu Tine trecut-am prin moarte.
Prin harul iertării sunt viu,
a Duhului roadă s-o poarte
o viaţă de rob şi de fiu...

Te caut, Izvor de putere,
ascuns printre gloate de sfinţi.
Tu poţi să-mi vorbeşti prin tăcere,
precum şi prin slove fierbinţi.

De-aş fi lângă Iov, pe cenuşă,
sau, poate, cu Iacov pribeag,
durerea spre slavă mi-e uşă
şi chinul spre glorie prag...

CUPRINS

Precuvântare	5
Cuvântul autorului	9
Așteptare	49
Audiență	54
A-ți iubi vrăjmașii	120
Adevăratele comori	128
Avertisment	145
Aripile zorilor	233
A-nviat Isus	265
Același	364
Boboteaza	83
Bunătatea și Dreptatea	110
Bârna și paiul	136
Bobul de muștar	190
Biruința Celui înviat	262
Biruința	263
Bunului Samaritean	333
Cântarea Zilei de odihnă	62
Copilului din iesle	74
Către Nicodim	80
Cum să vă rugați	124
Casa zidită pe stâncă	143
Cu Cristos în Dumnezeu	169
Credința Ta	193
Cântarea lui Isus	215
Calea	217
Crinul Învierii	268
Cristos a înviat!	273
Cristos a înviat!	275

Cântarea nouă	276
Crinii lui Asaf	281
Crez	283
Chemare	288
Cartea cu peceți	301
Cetatea	304
Cântarea Celui ce vine	360

Didaskein	87
Datornicii	89
Divorțul	114
Doi stăpâni	130
Doi fii	151
Dezamăgire	220
Dimineața Învierii	256
Domnul e aici	271
Dreapta Domnului	319
Dezmințire	367

Epopeea căutării	19
Eurachilon	28
Epafras	197
Efes	335

Familia	50
Fericirile	100
Floarea și aracul	133
Fluierul	299
Filadelfia	346
Faceți dreptate	358

Geamul inimii	56
Galateni	71

Grija pentru cei mici	116
Glasul harului	149
Ghetsimani	211
Geamătul robilor	213

Isaia despre Omul Durerii	11
Imn pentru Isus	14
Iată Mirele!	22
Infidelitatea	112
Isus și darea pentru Templu	163
Isus umblă pe mare	166
Isus pe ape	198
Imn de sărbătoare	270
Isus și iubirea	308
Imnul navigatorilor	343

Împărăția se apropie	24
Înfruntând nenorocirea	27
Învăță	92
Întoarce-te acasă!	94
Împlinirea Legii și a prorocilor	106
Înnoirea	251

Jurământul	118
Judecățile	135
Judecata divină	311

Lauda sfințeniei	102
Lumina lumii	105
Laude în încercare	239
Lazăr	260
Laodiceea	348
Lucrați cu râvnă!	352

Locuințele lui Dumnezeu	354
Lupta din Efes	369
Maleahi	21
Milostenia	122
Mărgăritarele	137
Mâna	174
Mare este Dumnezeu	182
Mormântul din grădină	244
Mânia divină	246
Mileniul	314
Măreția Împăratului	324
Mijlocirea lui Isaia	370
Nu Mă uita, Israel!	46
Noaptea de Crăciun	82
Nu vă-ngrijorați!	131
Ne-am întâlnit	365
Ocotirea divină	25
Oadă	33
Pilde	34
Poemul Deborei	37
Păzește-ți piciorul	60
Postul	127
Poarta cea strâmtă	140
Proorocii mincinoși	141
Pe ape	165
Plâns și speranță	205
Pe cruce	236
Paharul izbăvirii	241
Porțile laudelor	255

Pe marea vieții	296
Pergam	339
Porțile Sionului	350
Poemul Maiestății	362
Ruga lui Moise	52
Ruga de Vineri	219
Rugă din exil	229
Ruga din peșteră	247
Răscumpărătorul meu	253
Răvaș de iubire	356
Sămânța lui David	47
S-a născut Isus	67
Soluția	97
Sfatul credinței	99
Sarea pământului	104
Să nu ucizi	108
Suferirea răului	119
Stăruința în rugăciune	138
Smerenia la oște	152
Suta cea pierdută	156
Saul	180
Senatorul	186
Sub cruce	207
Solii păcii	223
Sentința	231
Sus, creștinii!	266
Străinul	284
Se-ntoarce Regele acasă	293
Slăvita Stâncă	326
Scrisoare de mijlocire	331
Smirna	337
Sardes	344
Străjerul	361

Taina tainelor	77
Tatăl nostru	125
Trei prieteni	175
Trezirea credinței	194
Tânguire și laudă	209
Telegrama	290
Temerea de Dumnezeu	322
Tiatira	341
Umbrele crucii	222
Ultima seară	225
Vântul Edenului	43
Vestea bună	69
Vierul	146
Vrei să te faci sănătos?	200
Via Dolorosa	235
Verdictul	292
Va veni Isus	298
Vestea nouă	317
Veniți și vă-ntoarceți!	321
Ziua Judecării	306